

ครั่ง

ชื่อไทย ครั่ง(ไทย)/ครั่งดิบ/ครั่งดุ้น/จู้ยก่ง(จีน)

ชื่อสามัญ : **Lacguer**

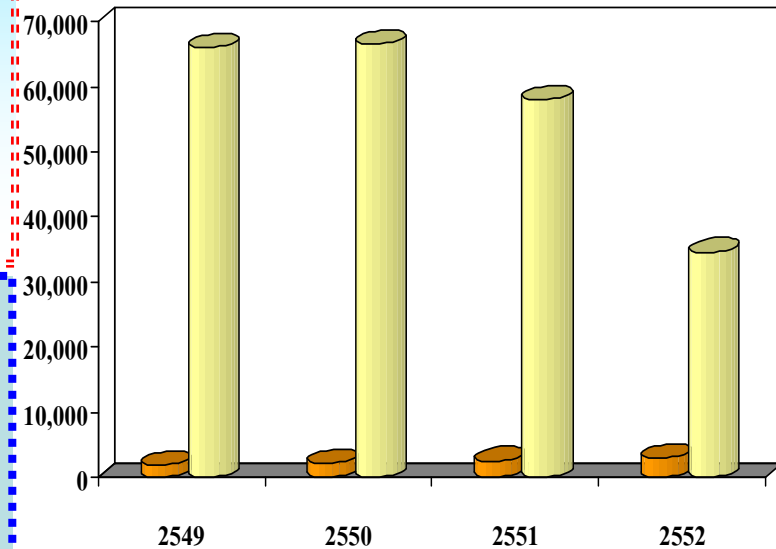
ชื่อวิทยาศาสตร์ : **Dactylopi Uscoecus Costa**

การเลี้ยงครั่ง

ปี	จำนวน(ราย)	พื้นที่เลี้ยงครั่ง(ตัน)	ราคา(บาท/กก.)
2549	1,775	66,000	30-40
2550	2,110	66,500	30-40
2551	2,470	58,000	25-35
2552	2,812	34,575	22-30

ที่มา : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร(ผึ้ง)จังหวัดขอนแก่น
เชียงใหม่ และจังหวัดพิษณุโลก

การส่งออกครั่ง ปี 2552/2553

ประเทศที่มีการส่งออกมากคือ สหราชอาณาจักร
อาหรับอิมเลต ออสเตรเลีย บังคลาเทศ แคนาดา
สวิสเซอร์แลนด์ จีน และเยอรมัน

★ พื้นที่ที่เลี้ยงครั่งมากที่สุด

■ จำนวนเกษตรกร(ราย) ■ พื้นที่เลี้ยงครั่ง

โอกาส

1. เป็นสินค้าส่งออกทำรายได้ให้กับประเทศ
2. ส่งเสริมเพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ตลาดรับซื้อไม่จำกัดปริมาณ

จุดเด่น

1. ผลិតภัณฑ์มีราคาสูง ตลาดมีความต้องการ
2. เลี้ยงและดูแลรักษาง่าย และเป็นอาชีพเสริมรายได้
3. ครั่งสามารถนำไปทำผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด เช่น สีใช้ย้อมผ้า ยาขัด รองเท้า อุปกรณ์ไฟฟ้า ใช้ทาเครื่องเรือน สีใช้ผสมทำขนมใช้รักษาโรคโลหิตจาง ฯลฯ

ปัญหาอุปสรรค

1. ปริมาณต้นไม้เลี้ยงครั้งลดลง
2. ครั่งเป็นศัตรูพืช เช่น ไม้ผลข้างเคียง (มะขามเทศ น้อยหน่า ลิ้นจี่)
3. การเลี้ยงจำกัดเฉพาะพื้นที่ ไม่ทนต่อสภาพแวดล้อม เช่น สภาพอากาศร้อน
4. ตลาดรับซื้อครั้งมีน้อยจุด
5. คุณภาพผลิตภัณฑ์มีสิ่งเจือปน (โดยเฉพาะครั้งดิบ) และราคาขึ้นลงไม่แน่นอน
6. พันธุ์ครั้งมีราคาสูงแต่ไม่ได้คุณภาพ
7. เกษตรกรยังไม่มีการรวมกลุ่ม ต่างคนต่างผลิต

แนวโน้มสถานการณ์การผลิต

1. ส่งเสริมการปลูกพันธุ์ไม้เลี้ยงครั้งในภาคเหนือ 3 จังหวัด พะเยา ลำปาง แพร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด ปัจจุบันมีเกษตรกรเลี้ยงครั้ง จำนวน 2,812 ราย มีจำนวนต้นไม้ ประมาณ 34,575 ต้น

ครั้ง

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การเลี้ยงครั้งให้เป็นที่รู้จัก
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม การเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างอำนาจการผลิต การตลาด ทั้งภาครัฐและเอกชน
3. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงครั้งที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ
4. จัดตั้งศูนย์เรียนรู้การเลี้ยงครั้ง โดยสำนักงานเกษตรอำเภอ/ตำบลร่วมกับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงครั้งร่วมกับศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่ พิษณุโลก ขอนแก่น (ผึ้ง)

